Kilenc kép a társalgóban

Göcsey József kiállításáról

Grafikái, plakáttervei rendszeresen megjelennek a Szegedi Egyetemben. Messziről jött, az ország másik végéből.

Celdömölkön született. Eddig Szombathelyen volt önálló tárlata. Jelenleg a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola másodéves biológia—rajz szakos hallgatója. Nemrégen nyílt meg első önálló szegedi kiállítása a Hámán Kató úti kollégiumban. A tárlatot tanszékvezetője, a mester *Cs. Pataj Mihály* festőművész, főiskolai tanár nyitotta meg.

Kilenc, általa legsikerültebbnek tartott olajfestményét állította ki. Bátor ember, van önbizalma — talán néha valamivel több is a kelleténél. Vagy inkább őszinte? Nyíltan hirdeti életcélját, festőművész szeretne lenni. Tudja, hosszú még az út.

Azon kevesek közé tartozik, akik nem csak kötelességből, tananyagszerűen rajzolnak, festenek a főiskolán. (Nem véletlen az, amit Cs. Pataj Mihály is kiemelt megnyitó beszédében: „Sajnos, elég ritkán fordul elő, hogy egy főiskolai hallgató önálló tárlatra vállalkozik. Ám a példa követendő…”)

Rengeteget dolgozik, gyakorol, tanulmányportrékat, grafikákat készít.

Tavaly szobatársa voltam a kollégiumban. Szobánk átalakult műteremmé. A falakat nap mint nap újabb és újabb Göcsey-képek borították… és bár néha bosszankodtunk, ha valaki éjszaka megbotlott a festőállványban, vagy éppen belekönyököltünk a temperába, láthattuk: Józsi barátunk valóban komolyan veszi azt, amit csinál.

Kedvenc festője: Toulouse Lautrec. Festményeire, grafikáira egyfajta groteszk látásmód, játékosság jellemző. Gyakran visszatérő témája: az emberi érzelmek ábrázolása különböző szituációkban.

A most kiállított Göcsey-festmények közül több is ennek jegyében készült. Különösen a „Magány”, a „Furulyázó”, illetve a „Teázók” című képei fejezik ki remekül az egyes emberi helyzetek, érzelmek hangulatát.

D. L.

GÖCSEY JÓZSEF: FÁTYOL ÉS VIRÁG

Februárban: Don Alfonso

Karácsony előtt jelent meg a boltokban Gregor József első önálló lemeze, amelyen a kiváló szegedi basszista Mozart-áriákat énekel a Pál Tamás vezényelte Szegedi Szimfonikus Zenekar kíséretével. E felvétel kapcsán kértük meg a művészt egy rövid beszélgetésre.

— Kedves Művész Úr! Szeret-e hanglemezre énekelni, s mi a véleménye a „konzerv-zenének” erről a fajtájáról?

— A hanglemez számomra csak az önkontroll lehetőségét jelenti, nem többet. Meggyőződésem, hogy az élő előadások hangulatát, az előadóművész és a hallgató közt a koncertteremben vagy színházban fennálló kontaktust a hangfelvétel nem tudja visszaadni. Paradox helyzet: a stúdióban számtalanszor lehet ismételni, javítani, de épp az így létrejött — technikailag ugyan tökéletes — produkcióból hiányzik a hangversenyre vagy operaelőadásra jellemző spontaneitás, sajátos, felvillanyozó atmoszféra. Nem gyűjtöm a lemezeket és csak ritkán hallgatok „konzerv-zenét”: főleg olyankor, ha az időszűke nem engedi meg egy-egy kompozíció partitúrából való megismerését.

— Áttérve egy másik témára: az utóbbi időben ismét fellángolt a vita a szegedi opera körül. Az elmúlt két-három évben tanúi lehettünk néhány remek produkciónak, de akadtak gyenge előadások is. Mi az oka ennek a differenciálódásnak?

— Jó előadást csak rendkívül gondos, alapos próbamunka eredményezhet, ami nem mindig történt meg. Szereposztásbeli problémáink is voltak, emellett sokszor rajtunk kívülálló okok miatt maradt el a siker, mint például az Anyegin esetében, ahol a vendégrendező alapvetően téves koncepciója „megölte” a darabot. De mindezek ellenére állítom, hogy a szegedi operaelőadások fegyelem és művészi színvonal tekintetében egyaránt sokszor felette állnak a pestieknek.

— Hamarosan bezárjuk a Nagyszínházat. Az új helyen — a Szabadság mozi épületében — biztosítva lesznek-e az operajátszáshoz szükséges feltételek?

— Igen. Természetesen nem fogunk nagy tömegeket foglalkoztató operákat játszani — ezt a kislétszámú kórus sem engedi — de rendes operaelőadásokat tartunk majd. E kényszermegoldás ellenére is úgy érzem, van jövője a szegedi operának.

— Tehát ezután is hallhatjuk Gregor Józsefet Szegeden?

— Igen. Félállásban Budapesten maradok, hiszen itt számos új szerep eléneklésére van lehetőségem, de továbbra is hű leszek az itteni közönséghez.

— Szeret-e az egyetemistáknak, főiskolásoknak énekelni?

— Szeretnék — de nagyon kevesen látogatják rendszeresen az operaelőadásokat. Nem tudom megérteni, vajon mi az oka annak, hogy míg a Dóm zsúfolásig telve van egy-egy hangverseny alkalmával, addig a színházban sokszor alig ötven-hatvan ember előtt játszunk — pedig itt is éppoly jó zenét kapnának a fiatalok. Szívesen elmennék klubrendezvényekre vagy kulturális estre, hogy megbeszéljük: miért nem jönnek el többen?

— Végül kérem, beszéljen arról, hogy milyen tervek, feladatok várják az elkövetkező hónapokban?

— Februárban a *Cosi fan tutte* Don Alfonsoját alakítom, majd az Állami Operaházban éneklem A bolygó hollandi Dalandját. Nyáron pihenek, tizenegynéhány év óta nem volt erre módom. Szeptemberben pedig ismét a Hungaroton stúdiójában dolgozom majd: Mozart Requiemjének felvételén veszek részt, Ferencsik János vezényletével.

— Köszönöm a beszélgetést.

— heiner —

Tudományos ülések

A Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Szegedi Akadémiai Bizottság januárban és februárban tudományos üléssorozatot rendez.

Január 24-én a SZAB székházának üléstermében került sor *dr. Molnár János* professzor elnökletével az orvostudósok első találkozójára, amelyen *Modell kísérletek a plazmid eredetű antibiotikum rezistencia megszüntetésére* címmel *Molnár József, Mándi Yvette, Schneider Béla és Béládi Ilona* tartottak előadást.

Ugyancsak a SZAB és a SZOTE közös rendezése volt a január 31-én megtartott értekezlet, *dr. Kulka Frigyes* professzor elnökletével. Az ülésen *Békéscsaba, Gyula és Orosháza kórházi gyakorló orvosai tartottak hat témában előadást.*

A február 1-i tudományos ülésen — amelyet a Magyar Ideg- és Elmeorvosok Társaságának Délkelet-magyarországi Tagozata, a SZAB és a SZOTE rendezett közösen — *dr. Lipcsey Attila* számolt be diavetítéssel egybekötött előadásban az elmúlt évben Honoluluban megtartott *VI. psychiátriai világkongresszusról.*

Február 7-én került sor az üléssorozat következő tanácskozására, amelyen *Szentes és Szeged városi kórházainak orvosai* tartottak előadásokat a *nőgyógyászattal kapcsolatos gyakorlati és elméleti kérdésekről.*

NEVELÉSI ÉRTEKEZLET

A SZOTE Gyógyszerésztudományi Karának Nevelési Bizottsága az előző félév végén nyilvános ülést tartott. A kar előadótermében megjelentek egyetlen napirendi pontként véleménycserét folytattak a Kari Tanács által ez év júniusában elfogadott és bevezetett *Komplex Nevelési Terv* eddigi tapasztalatairól.

Az ülésen vitaindító előadást tartott *dr. Regdon Géza* docens, a Gyógyszerésztudományi Kar Nevelési Bizottságának elnöke. Bevezetőjében a mintegy 100 főnyi hallgatóság előtt hangsúlyozta, hogy a Karon a nevelőmunkának bár hagyományai és dicséretre méltó eredményei vannak, mégis ezt a gyűlést a nevelőmunka hatékonyabbá tétele és egységesítése érdekében hívták össze. E nyilvános nevelési bizottsági értekezletet különös érdeklődés előzte meg, mivel első ízben kaptak meghívást az ülésre mindazok, akik a gyógyszerészhallgatókat oktatják, illetve nevelik. Így tehát hivatalos volt a SZOTE Ggyógyszerésztudományi Kar minden oktatója, továbbá az Általános Orvoskar tanszékvezetői és oktatói, valamint a JATE Természettudományi Kar azon előadói és gyakorlatvezetői, akik a hallgatóink elméleti és gyakorlati oktatásában részt vesznek. Meghívást kaptak természetesen a SZOTE kollégiumainak tanárai, valamint a Kar 417 hallgatója képviseletében a Kari KISZ-bizottság tagjai, továbbá az évfolyamok KISZ-vezetői is.

A fórumszerűen megrendezett értekezleten nagy érdeklődés nyilvánult meg. A vitaindítót követően 12 hozzászólás hangzott el. Így többek között szó esett a tanulmányi munkafegyelem megszilárdításáról, a személyes példamutatásról, a társadalmi-közéleti szereplésre való nevelésről és a permanens feladatok közül a politikai-ideológiai erkölcsi nevelésről. Hasznos diszkusszió folyt a hallgatók tanulmányi munkáján túli tevékenységének minősítéséről, illetve az oktatók nevelőmunkájának értékeléséről.

A Nevelési Bizottság célját, hogy a *Komplex Nevelési Terv* és az abba beépített *Vertikális Nevelési Program* ne csak szűk körre korlátozódjék, hanem a szocialista szakemberképzésben a jövő gyógyszerészeinek oktatás-nevelésében is realizálódjék, jól szolgálta ez a véleménycsere.

A várakozásnak megfelelően

1977-ben az új pályázati rendszer alapján helyezkedtek el az orvostanhallgatók is. A pályázati rendszer célja az volt, hogy az orvosi ellátottságban szegény megyékbe is jelentkezzenek, állást vállaljanak a fiatalok. Az azóta eltelt idő elegendő volt az értékelésre, a tapasztalatok összegzésére. Kiderült azonban, hogy a kérdéses megyékben továbbra is sok orvosi állás betöltetlen. A következő években ezeken az állapotokon kell feltétlenül változtatni, a pályázati rendszer további tökéletesítésével.

Orvosegyetemünkön tavaly 188-an végeztek az Általános Orvostudományi Karon. Közülük húsznak volt társadalmi ösztöndíja, így pályázatra jogosultak 168-an. A meghirdetett állások száma nem változott az előző évekhez viszonyítva: most is 900—1000 helyre lehetett pályázni, többre, mint ahányan az ország négy orvosegyetemén végeztek.

A legutolsó forduló után mindösszе nyolcan-kilencen maradtak állás nélkül. (Erre vonatkozóan azért nincs pontos adat, mert vagy a pályakezdő, vagy a munkáltató elfelejtette hivatalosan is értesíteni a dékáni hivatalt a munkába állásról.) Ők azok, akik Szegeden, vagy Csongrád megyében szerettek volna maradni, mert: családjuk, férjük, feleségük, gyerekük van; mert a férj, feleség itt, Szegeden van állásban; mert a szülők segítségével már az egyetemi évek alatt lakáshoz jutottak. Az idei új pályázatok valószínűleg megoldják problémáikat.

A gyógyszerészhallgatók 1977-ben még nem a pályázati rendszer alapján helyezkedtek el. Az idén 83-an végeznek, s 203 állás közül válogathatnak. Reméljük, sikerrel.

(fekete)

Baráti találkozók, kiállítások

Csaknem két esztendeje annak, hogy új formában kezdte meg működését a Magyar—Szovjet Baráti Társaság József Attila Tudományegyetemi tagcsoportja.

Az egyetemi MSZBT-szervezet 1977-ben végzett munkájáról és az idei év feladatairól *dr. Nagy Pálné* és *dr. Nacsády József*, az ügyvezető elnökség tagjai tájékoztatták lapunkat. Mint elmondották, az elmúlt év tavaszán rendezvényeik sorában elsősorban *baráti találkozók, fordítási verseny, orosz nyelvi háziverseny* szerepeltek. Ez utóbbi eseményre a Ságvári Endre gyakorló gimnáziumban és általános iskolában került sor. A vetélkedés sikerét bizonyítják a diákok tanulmányi versenyeken elért szép helyezései. A találkozók közül kiemelkedett az a tagcsoport által áprilisban a JATE KISZ-klubjában megtartott közös rendezvény, amelyen az MSZBT-tagcsoport tagjai, valamint az [illegible] üzem építésén dolgozó szovjet mérnökök és szerelők vettek részt.

Az egyetemi tagcsoport széleskörű kapcsolatai közül leginkább említésre méltó a Szovjet Tudomány és Kultúra Házával kialakított jó kooperáció. Ennek keretében májusban a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a JATE MSZBT-szervezetének tagjai közös kiránduláson tekintették meg a Házat. Rendszeres és sokoldalú együttműködést épített ki a tagcsoport a Szegeden tanuló szovjet diákokkal is: a Ságvári gyakorló általános iskola úttörői *közös rendezvényeket, látogatásokat* szerveztek számukra. Hasonlóan a barátság szellemében került sor — ugyancsak a tagcsoport kezdeményezésében — arra a kiállításra, amelyet az általános iskolai tanulók a szovjet pajtásokkal folytatott levelezés során kapott népművészeti tárgyakból és saját rajzaikból készítettek.

A szervezet második félévi munkáját a *60. évforduló megünneplésével* kapcsolatos rendezvények, valamint az *Odessza megyei Barátsági Hét* programjának előkészítése, lebonyolítása határozta meg. Az ünnepségsorozat keretében rendezték meg októberben a SZOTE szervezetével közösen az odesszai testvéregyetemekkel fennálló kapcsolat fejlődését bemutató *kiállítást*. A JATE-csoport által szervezett programban szerepelt a szovjet irodalom estje, az évforduló tiszteletére megtartott *ünnepi*, illetve *tudományos emlékülés*. A KISZ-szervezettel karöltve *Ki tud többet a Szovjetunióról?* címmel rendeztek *vetélkedőket*.

Novemberben a szervezet belső életében is változás történt: *dr. Andorai József* egyetemi docens lett a JATE MSZBT elnöke.

A további feladatok között említette dr. Nacsády József és dr. Nagy Pálné a város és a megye többi MSZBT-tagcsoportjával való *együttműködés folyamatossabbá tételét, az elmúlt esztendőben* — a Szovjet Tudomány és Kultúra Házával, s a Kenderfonógyár szakcsoportjával — *kialakított jó kapcsolatok folytatását*. Sor kerül majd a következő évben is a szovjetunióbeli tanulmányútról visszatért oktatók *élménybeszámolóira*, a egyetemre látogató *szovjet oktatók előadásaira*, a baráti ország életét bemutató kiállítások megrendezésére.

A Bölcsész Ady-ról

„Számunk nem elsősorban a mostani Ady-centenáriumnak szól.” — írja a legújabb *Bölcsész* bevezetőjében *Ambrus Lajos*. — „Összeállításunk olyan kísérletgyűjtemény, amely egy, a mindennapokban is mértékül állítható szociális gondolkodót próbál testközelbe hozni: Ady Endrét.”

Emellett — vagy inkább: ennek kapcsán — a fiatal értelmiségünket érdeklő aktuális problémák is hangot kapnak a tökásszal és ötszáz forintossal díszített borítójú újságban.

Meghökkentő borító. Az egyelőre még talonban levő adu ászokat, a magukat egészben látni és láttatni akarókat, tehetségüket aprópénzre felváltani nem akarókat — s ebben Adyt például vevőket — jelképezné? Ezt ki-ki döntse el maga.

Az emlékszám kulcsszavai: *Mégis* és *Minden*. Ady dacos [illegible] és teljes[illegible] jelenti a [illegible] sokszor egy [illegible] született [illegible] s [illegible] sokszor félre- és [illegible] értelmező utókor [illegible] zik ki. Félreértés ne essék: ezek az írások nem pesszimisták. Csupán az történt, hogy íróik Ady megragadásának sokféle lehetséges változatából amellett döntöttek, Ady tragédiáján keresztül közelítik meg.

Az első három írás — *Lovas Dánielé, Hámori Zoltáné* és *Csapody Miklósé* — Adyt, magányosságát, humortalanságát és alkoholizmusát, internacionalizmusát saját korában elemzi, természetesen és szükségképpen a mára is vonatkoztatva.

Berkes Tamás különös „*Víziója*” és *Nagy Péter: Ady-tanítás a szakközépiskolában* című cikke napjaink Ady-képének néhány vonását vizsgálja — kritikával.

Mariska Zoltán: Ady és Lukács című írása a világképváltás jelentőségét boncolgatja, s az idealizmus gátló szerepét a proletárforradalommal való teljes azonulásban — Ady kapcsán nem a legszerencsésebben.

A számot *Zalán Tibor* [illegible]

A [illegible] rajzokat *Tarnóczy Zoltán* készítette.

SZŰCS PÉTER